

Vergaderjaar 1997–1998

24 877

Wijziging van de uitvoeringsorganisatie sociale verzekeringen (Organisatiewet sociale verzekeringen 1997)

Nr. 18

VERSLAG VAN EEN SCHRIFTELIJK OVERLEG

Vastgesteld 28 oktober 1997

De vaste Commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid¹ heeft schriftelijk overleg gevoerd met de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over de concept-algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 60 van de Organisatiewet sociale verzekeringen 1997 (erkenningcriteria uitvoeringsinstellingen).² Van dit overleg brengt de commissie onderstaand verslag uit.

De voorzitter van de commissie,
Wolters

De griffier van de commissie,
Van Dijk

¹ Samenstelling:

Leden: Wolters (CDA), voorzitter, Van Nieuwenhoven (PvdA), Doelman-Pel (CDA), Biesheuvel (CDA) Vliegthart (PvdA), ondervoorzitter, Scheltema-de Nie (D66), Van Middelkoop (GPV), Schimmel (D66), Rosenmöller (GroenLinks), Van Zijl (PvdA), Bijleveld-Schouten (CDA), Middel (PvdA), Van Hoof (VVD), Noorman-den Uyl (PvdA), Van Nieuwenhoven (PvdA), Adelmund (PvdA), Dankers (CDA), Giskes (D66), Marijnissen (SP), Essers (VVD), Van der Stoel (VVD), Van Dijke (RPF), Bakker (D66), Klein Molekamp (VVD), Van Blerck-Woerdman (VVD), R. A. Meijer (Groep Nijpels).

Plv. leden: Terpstra (CDA), Oudkerk (PvdA), Soutendijk-van Appeldoorn (CDA), Mulder-van Dam (CDA), Sterk (PvdA), Visser-van Doorn (CDA), Van der Vlies (SGP), Fermina (D66), Rabbae (GroenLinks), Van der Ploeg (PvdA), G. de Jong (CDA), Dijksma (PvdA), M. M. H. Kamp (VVD), Kalsbeek-Jasperse (PvdA), Oudkerk (PvdA), Apostolou (PvdA), Heeringa (CDA), Van Boxtel (D66), vacature CD, J. M. de Vries (VVD), B. M. de Vries (VVD), Leerkes (U55+), Van Vliet (D66), Hofstra (VVD), Hoogervorst (VVD), Nijpels-Hezemans (Groep Nijpels).

² Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.

De leden van de fractie van de PvdA willen allereerst vragen naar de verdere gang van zaken met betrekking tot de zogenoemde ontvlechting, in verband met de in de Eerste Kamer bij de behandeling van het wetsvoorstel OSV 1997 aangenomen motie Jaarsma. Deze leden willen weten hoe de in die motie genoemde onderwerpen geëvalueerd zullen worden en welke gevolgen dat zou kunnen hebben voor het in deze amvb voorgestelde beleid. Verder vragen zij eveneens in relatie tot genoemde motie of hierover al overleg met het LISV en de uitvoeringsinstellingen (uvi's) heeft plaatsgevonden.

Grote zorg van deze leden blijft voorlopig hoe eventuele wijzigingen van beleid nog in te passen zijn in het al reeds van start gegane beleid. Overigens beseffen zij ten volle dat een en ander steeds in overleg met de Tweede Kamer gebeurd is. De leden van de fractie van de PvdA constateren dat de inhoud van deze amvb in overeenstemming is met de eerder in de Tweede Kamer behandelde erkenningscriteria voor uitvoeringsinstellingen en houdstermaatschappijen.

Met het recente rapport van de Algemene Rekenkamer over de ontvlechting (25 402 nr. 2) in gedachten vragen deze leden of een goed toepasbaar toezicht door het CTSV niet vergt dat niet alleen toegang tot het publieke deel van de uvi's maar ook toegang tot het private deel van de holdings geregeld wordt.

De Rekenkamer constateert eveneens dat een belangrijk begrip als kwaliteit en aan verantwoordingsinformatie te stellen eisen niet zijn geoperationaliseerd. De leden van de fractie van de PvdA vragen of dat in het kader van deze amvb nader te regelen zou zijn, of dat dat op een ander moment en op een andere plaats moet gebeuren.

De leden van de fractie van de PvdA merken op dat de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid de mogelijkheid krijgt om in geval van nood de aandelen, en daarmee de zeggenschap in de uvi aan een ander te kunnen overdragen. Deze leden hadden graag een voorbeeld van wat zou kunnen worden verstaan onder een «geval van nood».

De leden van de fractie van de PvdA kunnen instemmen met het vastleggen van de activiteiten die op dit moment in de B-poot kunnen worden verricht. Ook de reden voor het niet mogen verrichten van arbeidsbemiddeling in de B-poot kunnen zij volgen. Toch willen deze leden er op wijzen dat bijv. op dit punt het wel nodig zal zijn een nadere discussie te voeren. Zij vragen de regering daarin het voortouw te nemen.

Verder willen deze leden er op wijzen dat de discussie over gegevensbestanden zeer actueel is. Deze leden vragen zich af of op dit punt geen nadere regeling in deze amvb opgenomen moet worden.

De leden van de fractie van de VVD vernemen dat in de praktijk voor organisaties, die in beginsel belangstelling zouden kunnen hebben voor het oprichten van een nieuwe uvi, een reden om dat niet te doen is gelegen in het feit, dat men bij een eventuele efficiëntere uitvoering dan in de bestaande uvi's daarvan geen voordeel ondervindt, omdat de winsten tengevolge van een dergelijk beter presteren weer terug moeten vloeien naar de fondsen en op die manier bijvoorbeeld niet gebruikt kunnen worden om de investering in een uvi te compenseren. Moet inderdaad de in de toelichting gehanteerde zinsnede, dat «eventuele positieve resultaten bij de uitvoering van de publieke taken uiteindelijk ten goede moeten komen aan het publieke belang i.c. de fondsen» zo worden uitgelegd, dat eventuele winst altijd, direct en volledig terug moet vloeien naar de fondsen of is ook een andere invulling van «in het publieke belang» denkbaar? Kan niet gesteld worden, dat een strikte uitleg van die

zinsnede belemmerend werkt voor het ontstaan van een nieuwe uvi, hetgeen ten nadele van de gewenste marktwerking en daarmee ten nadele van het publieke belang is?

In hoeverre kan worden verondersteld dat van bijvoorbeeld de bescherming van de publieke sector door de artikelen 2 en 5 een soortgelijke belemmerende werking uitgaat?

Is de regering het met de leden van de VVD-fractie eens dat de motie-Van Nieuwenhoven het doen uitvoeren van arbeidsbemiddeling in de zogenoemde B-poot niet onmogelijk maakt?

De reden dat de regering arbeidsbemiddeling in de B-poot nu verbiedt is, getuige de toelichting, ingegeven door de vrees dat de gewenste SWI-samenwerking onder druk gezet zal worden. In de eerste plaats is de vraag of het belang van maximale arbeidstoeleiding, eventueel via de B-poot, niet belangrijker is dan veronderstelde negatieve druk op instellingen? Zou het omgekeerd niet zo kunnen zijn dat er juist een positieve druk (tengevolge van concurrentie) op die samenwerkende instellingen zou kunnen gaan ontstaan? Is bovendien niet voorstelbaar, dat ook de bemiddeling in de B-poot op de een of andere wijze wordt betrokken in de SWI-samenwerking, waardoor het, overigens niet bewezen, bezwaar niet langer bestaat?

Mogen andere organisaties in de B-poot, zoals Arbo-diensten, als onderdeel van hun reïntegratie-taak ook geen arbeidsbemiddelende activiteiten uitvoeren?

In artikel 3 lid 2 wordt aangegeven hetgeen de vennootschap-uvi «uitdrukkelijk niet als doel heeft». Betekent dat, dat de daar genoemde activiteiten ook verboden zijn, zo vragen de leden van de VVD-fractie.

In de aanbestedingsbrief bij de concept-amvb staat dat de regering voornemens is de amvb op korte termijn in werking te laten treden. Volgens artikel 23 van de concept-amvb treedt hij in werking op het moment dat de OSV 1997 in werking treedt. Dit was op 1 maart 1997. Hoe is dit te rijmen met de formulering in de aanbestedingsbrief, zo vragen de leden van de fractie van D66.

Tijdens de behandeling van het wetsvoorstel OSV 1997 was al aangekondigd dat de amvb inhoudelijk grotendeels gelijk zou zijn aan de reeds geldende erkenningscriteria. Waarom is de amvb dan pas op 4 april jl. beschikbaar gekomen, zo informeren deze leden.

Zijn de kwesties van het onroerend goed, het BTW-regime en de onderlinge leningen inmiddels volledig opgelost, vragen de leden van de fractie van D66.

Antwoord

De leden van de PvdA-fractie vragen naar de gang van zaken met betrekking tot de uitvoering van de motie Jaarsma. Tevens willen zij weten of hierover al overleg met het Lisv en de uvi's heeft plaatsgevonden.

Aangezien het Ctsv vanuit zijn toezichthoudende taak onderzoek verricht naar de strikte scheiding van publieke en private middelen heb ik het Ctsv gevraagd het feitelijk onderzoek te doen dat noodzakelijk is om te komen tot uitvoering van de motie Jaarsma c.s. Tijdens de onderzoeksfase zal uiteraard overleg plaatsvinden met het Lisv en de uitvoeringsinstellingen.

De evaluatie zal ik, na het beschikbaar komen van de onderzoeksresultaten van het Ctsv, zelf ter hand nemen. De vraag of en zo ja in hoeverre, de evaluatie gevolgen zou kunnen hebben voor het in de amvb voorge-

stelde beleid, kan ik pas beantwoorden als de uitkomsten van de evaluatie begin 1998 beschikbaar zullen zijn.

Naar aanleiding van het rapport van de Algemene Rekenkamer over de ontvlechting vragen deze leden of een goed toepasbaar toezicht door het Ctsv niet vergt dat het Ctsv ook toe-gang heeft tot het private deel van de holdings.

In bepaalde situaties is het zeker noodzakelijk dat het Ctsv toegang heeft tot het private deel van de holding. Het gaat hierbij om de situatie waarin de uitvoeringsinstelling werkzaamheden heeft uitbesteed aan een andere rechtspersoon, zoals het private deel van de holding. In de OSV 1997 is daarom bepaald dat in die gevallen het Ctsv toegang en inzage heeft in de gegevens van de rechtspersoon aan wie werkzaamheden zijn uitbesteed. Overigens wil ik deze leden er op wijzen dat de uitvoeringsinstellingen slechts in beperkte mate werkzaamheden kunnen uitbesteden. Dat is alleen maar mogelijk wanneer de uitvoeringsinstelling hiervoor van het Lisv toestemming heeft gekregen. Op grond van de ministeriële regeling uitbesteding (Stcrt. 41, 1997) kan het Lisv in ieder geval geen toestemming geven voor het uitbesteden van werkzaamheden die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van de distribuerende en collecterende taak van de uitvoeringsinstellingen.

Ik ben van oordeel dat het toezicht van het Ctsv op het private deel van de holding zich niet verder dient uit te strekken dan hiervoor beschreven. Het gaat hierbij om private ondernemingen, die activiteiten uitoefenen buiten het terrein van de wettelijke sociale verzekeringen. Om een concreet voorbeeld te noemen: binnen het private deel van de holding opereert veelal een arbodienst. Het Ctsv houdt, zoals bekend geen toezicht op de arbodiensten. Het zou naar mijn oordeel ongewenst zijn als er wel een toezichtsrelatie zou ontstaan wanneer die arbodienst deel uitmaakt van een holding waartoe ook een uitvoeringsinstelling behoort.

Mede in het licht van het rapport van de Algemene Rekenkamer wil ik nog wijzen op de brief d.d. 23 september 1997 (SV/UB/97/3434-2) inzake het toezichtsinstrumentarium die ik onlangs aan het parlement heb toegezonden. De conclusie uit deze brief luidt dat het instrumentarium, waarover het Ctsv op grond van de OSV 1997 beschikt, voldoende is om zijn taak op een juiste manier uit te kunnen voeren.

De Algemene Rekenkamer constateert dat in het toetsingskader van het Ctsv voor de administratie-overeenkomst cruciale begrippen als kwaliteit en aan verantwoordingsinformatie te stellen eisen niet zijn geoperationaliseerd. De leden van de PvdA-fractie vragen of dat in het kader van de amvb op grond van artikel 60 van de OSV nader te regelen zou zijn of dat dit op een ander moment en op een andere plaats moet gebeuren.

De amvb op grond van artikel 60 regelt de eisen die aan de statuten van de uitvoeringsinstellingen worden gesteld, alvorens de minister tot erkenning over kan gaan.

De eisen die in deze amvb worden gesteld hebben met name betrekking op de juridische en organisatorische vormgeving van de uitvoeringsinstellingen. Deze eisen hebben geen betrekking op de inhoud van de administratie-overeenkomst die het Lisv met de uitvoeringsinstellingen afsluit. De administratie-overeenkomsten worden niet door de minister goedgekeurd, maar door het Ctsv. Gelet op deze bevoegdheidsverdeling ligt het niet voor de hand dat de minister de normen die het Ctsv bij goedkeuring hanteert, nader operationaliseert. Het Ctsv heeft aangegeven dat in het toetsingskader bewust geen operationele normen zijn opgenomen. Dat zou namelijk de contractspartijen teveel belemmeren in het ontwikkelen van nieuwe inzichten. Bovendien zijn naar het oordeel van het Ctsv uit de wettelijke bepalingen en andere toetsingskaders

voldoende operationele normen af te leiden. Ik deel de opvatting van het Ctsv en ben van oordeel dat het toetsingskader, zoals door het Ctsv is opgesteld, voldoende houvast biedt voor een adequate beoordeling van de administratie-overeenkomsten.

De leden van de PvdA-fractie merken op dat de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid de mogelijkheid heeft in geval van nood de aandelen van de uitvoeringsinstelling aan een ander over te dragen. Deze leden willen graag een voorbeeld van wat zou kunnen worden verstaan onder «geval van nood».

In de model-overeenkomst tussen de Staat der Nederlanden en de stichting die de A-aandelen beheert, die als bijlage bij de algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 60 OSV is opgenomen, staan de twee situaties beschreven in welke de stichting de aandelen overdraagt.

In de eerste plaats gaat het om de situatie waarin de continuïteit van de behoorlijke en tijdige uitvoering van de wettelijke taken in gevaar komt. Een duidelijk voorbeeld hiervan is de situatie waarin een uitvoeringsinstelling failliet dreigt te gaan.

Daarnaast zullen de aandelen worden overgedragen wanneer bij of krachtens de wet een wijziging van beleid gelding heeft gekregen die tot een andere regeling van zeggenschap over of de inrichting van de uitvoeringsinstelling leidt.

De leden van de PvdA-fractie kunnen instemmen met het niet mogen verrichten van arbeidsbemiddeling in de B-poot. Zij zijn wel van oordeel dat het onder andere op dit punt nodig zal zijn nadere discussie te voeren.

In het kader van de besluitvorming over de definitieve vormgeving van het opdrachtgever/opdrachtnemermodel vanaf het jaar 2000 komt de vraag welke beperkingen aan de activiteiten in het private deel van de holding kunnen worden gesteld, zeker aan de orde. Overigens zal de discussie over dit onderwerp ook raken aan het te voeren arbeidsmarkt-beleid, en met name aan de positie daarin van moeilijk plaatsbare werkzoekenden.

De leden van de PvdA-fractie constateren dat de discussie over gegevensbestanden uiterst actueel is. Zij vragen of een regeling ten aanzien van de gegevensbestanden in de amvb op grond van artikel 60 OSV dient te worden opgenomen.

Het kabinet deelt de mening van deze leden dat het gebruik van de gegevensbestanden een uiterst actueel thema is, maar ziet op dit moment geen reden om de wet- en regelgeving op dit punt aan te passen. Naar de mening van het kabinet zijn de regels omtrent het gebruik van gegevens, zoals die thans zijn vastgelegd in de WPR, OSV 1997 en de daarop gebaseerde lagere regelgeving, gelet op huidige omstandigheden op het terrein van de sociale verzekeringen, toereikend.

Zij bieden de geregistreerden een adequaat niveau van privacy-bescherming, terwijl zij de uitvoeringsinstellingen toch de mogelijkheid geven om de persoonsgegevens te gebruiken voor een beperkt aantal, in de wet aangeduide, private activiteiten.

De huidige regels zullen mogelijk in heroverweging genomen moeten worden als in de toekomst de huidige scheiding tussen publiek en privaat anders wordt gelegd. In dat geval zal bekeken worden of het wenselijk en, gegeven de noodzakelijke bescherming van de persoonlijke levenssfeer, mogelijk is, om het wettelijk toegestane gebruik van de publieke gegevens voor private activiteiten te verruimen. Dit zal worden meegenomen in de besluitvorming over het opdrachtgever-opdrachtnemersmodel na het jaar 2000.

Een belangrijke voorwaarde hierbij is dat er zekerheid moet zijn dat de wettelijke normen omtrent het gebruik van gegevens door de uitvoeringsinstellingen worden nageleefd en dat het mogelijk is om daarop toezicht te houden. Het Ctsv is op mijn verzoek bezig met een onderzoek naar het gegevensbeheer van de uitvoeringsinstellingen en zal hierbij met name aandacht besteden aan de vraag hoe de uitvoeringsinstellingen met de wettelijke normen omgaan. Dit rapport, dat in de loop van dit najaar wordt verwacht, zal gebruikt worden bij de beleidsvorming met betrekking tot het gebruik van publieke gegevens voor private doeleinden.

De leden van de fractie van de VVD vernemen in de praktijk dat potentiële nieuwe uitvoeringsinstellingen het kunnen laten afweten, omdat eventuele winsten voortvloeiend uit een efficiëntere uitvoering zouden moeten terugvloeien naar de fondsen en op die manier bijvoorbeeld niet gebruikt kunnen worden om de investering in een uitvoeringsinstelling te compenseren. Ook vragen zij of van de artikelen 2 en 5 van de amvb, die met name betrekking hebben op de zeggenschap van de uitvoeringsinstelling, geen belemmerende werking uitgaat.

Om misverstanden te voorkomen wil ik opmerken dat op grond van de erkenningscriteria, zoals die nu luiden, de stichting die de aandelen van de uitvoeringsinstellingen beheert, winstgerechtigd is. Alleen in het geval de stichting wordt ontbonden, vloeit een eventueel batig saldo terug in de centrale fondsen. Hoewel de winsten dus wel binnen het publieke domein moeten blijven, kunnen ze wel aangewend worden voor investeringen in de uitvoeringsinstellingen.

De vraag in hoeverre deze en andere erkenningscriteria een belemmerende werking zouden kunnen hebben voor potentiële nieuwe toetreders is een onderwerp, dat in het kader van de hiervoor genoemde besluitvorming omtrent het model 2000 een belangrijke rol speelt.

Zoals hiervoor is aangegeven, wordt hierbij ook het vraagstuk van arbeidsbemiddeling in het private deel van de holding meegenomen. Dat zal uiteraard in samenhang met het SWI-traject worden beoordeeld. De leden van de VVD-fractie vragen of het niet voorstelbaar is dat ook het private deel van de holding, dat zich bezighoudt met arbeidsbemiddeling, wordt betrokken in de SWI-samenwerking. Het kabinet acht het in het algemeen van belang dat private bemiddelingsinstanties bij de samenwerking betrokken kunnen worden om een maximaal vacature-aanbod in het SWI-centrum te realiseren. Dit neemt niet weg dat in de SWI-centra een gecoördineerde uitvoering van een aantal publieke taken plaatsvindt. Voor de werkzoekende moet volstrekt helder zijn of hij te maken heeft met het ene loket van de samenwerkende publieke uitvoerders of met een niet-publieke dienstverlener. Dit betekent dat activiteiten die in het private deel van een holding worden verricht niet door de publieke poot in het SWI-centrum vertegenwoordigd kunnen worden.

Voorts vragen de leden van de VVD-fractie of hetgeen in de concept-amvb is opgenomen impliceert dat andere organisaties in de B-poot, zoals Arbo-diensten, als onderdeel van hun reïntegratietraject ook geen arbeidsbemiddelende activiteiten mogen uitvoeren.

Het doel van het verbod van arbeidsbemiddeling in de B-poot is, te voorkomen dat het samenwerkingsproces tussen gemeenten, het Lisv en Arbeidsvoorziening te veel onder druk wordt gezet. Het begrip «arbeidsbemiddeling» dient in het kader van dit doel te worden gelezen. Aangezien de samenwerking tussen gemeenten, Lisv (en uvi's) en Arbeidsvoorziening alleen ziet op bemiddeling naar een andere of – indien de betrokken cliënt nog geen werkervaring heeft – een nieuwe werkgever, kan deze samenwerking niet geschaad worden door werkzaamheden gericht op reïntegratie bij de eigen werkgever, waarmee arbo-diensten zich doorgaans bezig houden. Het verbod op arbeidsbemiddeling in de

B-poot dient dan ook zo te worden gelezen, dat op reïntegratie bij de eigen werkgever gerichte activiteiten door een in een B-poot opgenomen arbo-dienst wèl is toegestaan.

Daarnaast kunnen arbo-diensten – mits er een vergunning tot arbeidsbemiddeling is – reïntegratiewerkzaamheden gericht op hervatting bij een andere werkgever verrichten. Het is niet de bedoeling dergelijke werkzaamheden aan een arbo-dienst in de B-poot te verbieden, voorzover deze althans in opdracht van (en gefinancierd door) een werkgever geschieden. Ook dergelijke werkzaamheden brengen immers bovengenoemde samenwerking niet in gevaar. Met het oog hierop zullen de onderdelen b en c van artikel 15 zo worden gewijzigd, dat arbeidsbemiddeling in de B-poot in opdracht van werkgevers wel zal worden toegestaan.

De vraag van de leden van de VVD-fractie of de formulering van artikel 3 lid 2 van de amvb op grond van artikel 60 OSV betekent dat de genoemde activiteiten verboden zijn kan ik bevestigend beantwoorden. Dat betekent dus dat een uitvoeringsinstelling niet kan deelnemen of investeren in andere vennootschappen, niet kan deelnemen aan joint-ventures en niet garant kan staan of zekerheid stellen ten behoeve van derden waaronder begrepen groepsmaatschappijen van de vennootschap-uitvoeringsinstelling.

De leden van de fractie van D66 constateren een discrepantie met betrekking tot de inwerkingtredingsdatum van de amvb op grond van artikel 60 OSV tussen de aanbiedingsbrief en de tekst van de concept-amvb.

Deze leden merken terecht op dat er een verschil is. Gelet op de inhoud van de amvb op grond van artikel 60 was gelijktijdige inwerkingtreding met de OSV 1997 niet noodzakelijk. Het was derhalve mogelijk om aan het verzoek van de Tweede Kamer te voldoen om de concept-amvb eerst aan de Tweede Kamer toe te zenden alvorens deze inwerking zou treden. Door een omissie is de inwerkingtredingsbepaling van de concept-amvb niet gewijzigd. Het betreffende artikel is inmiddels aangepast en luidt nu als volgt: Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

In antwoord op de vraag van de leden van de fractie van D66 waarom de concept-amvb op grond van artikel 60 OSV eerst op 4 april jl. gereed was, merk ik het volgende op. In verband met de OSV 1997 en de invoeringswet OSV 1997 zijn op een gegeven moment prioriteiten gesteld bij het vaststellen van lagere regelgeving. Zoals hiervoor is aangegeven, bestond er niet de noodzaak de amvb op grond van artikel 60 OSV per 1 maart 1997 inwerking te laten treden. Om die reden hebben regelingen die wel gelijktijdig met de OSV 1997 inwerking moesten treden voorrang gekregen en zijn de werkzaamheden met betrekking tot de amvb op grond van artikel 60 enkele weken later afgerond.

Tot slot vragen de leden van de fractie van D66 of de kwesties van het onroerend goed, het BTW-regime en de onderlinge leningen inmiddels volledig zijn opgelost.

Met betrekking tot het BTW-regime merk ik op dat de vrijstelling van BTW in beginsel slechts tot het jaar 2000 geldt. Tijdens de parlementaire behandeling van de OSV 1997 heeft het kabinet aangegeven waarom gekozen is voor een overgangssituatie tot het jaar 2000. Een van de onderdelen, waarvoor een overgangsregime is gekozen, betreft de vrijstelling van de BTW.

De kwestie van het onroerend goed is afgerond. Het Ctsv had in eerste instantie besloten niet in te stemmen met de voorgestelde verkoop van onroerend goed vanwege de te lage opbrengst van het onroerend goed.

Nadat de verkoopprijs opwaarts is aangepast, is het Ctsv alsnog akkoord gegaan met de verkoop van het onroerend goed door het Lisv, als rechtsopvolger van de vereniging GAK, aan GAK Onroerend Goed BV.

Met betrekking tot de onderlinge leningen kan het volgende worden vermeld. Door de diverse organisaties zijn slot- en openingsbalansen 1995/1996 opgesteld. Deze balansen zijn door het Lisv gecontroleerd. Uit dit overzicht kan worden afgelezen dat nog in een beperkt aantal gevallen sprake is van onderlinge leningen. Deze onderlinge leningen zullen worden omgezet in tijdelijke leningen vanuit de centrale en decentrale fondsen. De coördinatie hiervan ligt bij het Lisv.

Vanaf 1 januari 1999 zal de ontvlechting op dit punt volledig zijn afgerond, omdat vanaf dat tijdstip slechts leningen zullen worden verstrekt vanuit de reguliere banksector.